

Hồi 3

Người lớn đi vào trong rừng . Một đứa trẻ thanh tú , đầu đội nón xanh lại đi ra , buộc một miếng lụa màu đỏ ở một nhánh cây nằm ở bìa rừng . Yến Thập Tam thấy thế thở dài nói :

- Xem ra ta nên uống rượu ở chỗ khác thì tốt hơn .

Quạ đen :

- Chỗ này không tốt sao ?

Yến Thập Tam :

- Rất tốt .

Quạ đen :

- Thế thì tại sao lại đổi chỗ khác ?

Yến Thập Tam :

- Tại vì cái này .

Hắn chỉ vào sợi lụa đỏ cột trên cành cây .

Quạ đen :

- Đó là cái gì ?

Yến Thập Tam :

- Chỗ này tạm thời thành cấm địa , ai cũng không thể vào .

Quạ đen cười lạnh nhạt :

- Ai đã ra quy tắc này ?

Yến Thập Tam chưa kịp trả lời , trong rừng bỗng có tiếng đàn du dương êm dịu , tràn đầy hạnh phúc .

Đúng lúc đó bỗng xuất hiện mười một con ngựa , trên mình ngựa là những kỵ sĩ lực lưỡng hung hãn , mình mặc khinh trang , trên lưng mỗi người đều mang một thanh đại đao , trên đao có một sợi lụa đỏ múa bay theo gió . Vừa vào cánh rừng họ đều nhanh nhẹ gọn gàng .

Trên giang hồ không phải có những cao thủ thật sự nhưng mười một người này xem ra đều là cao thủ . Động tác nhanh nhẹn nhất là của một độc thủ đại hán , vừa vào trong rừng liền lớn tiếng quát :

- Chúng bay hãy nạp mạng đi

Tiếng đàn trong rừng vẫn chưa ngừng , vẫn du dương êm dịu . Mười một đại hán đã xông vào rừng .

Quạ đen :

- Những người này hình như đến từ Thái Hành Sơn .

Yến Thập Tam :

- Đúng .

Quạ đen :

- Thái Hành Đại Đao quả nhiên gan dạ .

Yến Thập Tam :

- Đúng .

Quạ đen :

- Người đoán xem họ đến đây làm gì ?

Yến Thập Tam :

- Đến để nạp mạng .

Vừa nói dứt câu trong rừng đã có người bay ra té xuống đất , quả thật nặng nề không còn nhúc nhích được nữa . Người đó chính là độc thủ đại hán .

Trong rừng không ngừng có người bay ra , tổng cộng mười một người , mười một người nằm dưới đất bất động . Lúc xông vào rừng độc tác rất gọn . Lúc họ bay ra rừng càng nhanh gọn .

Quạ đen lạnh nhạt nói :

- Họ quả nhiên đến đây để nạp mạng .

Yến Thập Tam :

- Muốn nạp mạng hình như không chỉ có những người này .

Quạ đen :

- Còn có ta .

Yến Thập Tam :

- Chưa đến lượt ngươi đâu .

Quạ đen không hỏi nữa . Hắn đã thấy trên hai người trên đường đi tới , một người lớn , một đứa trẻ . Người lớn tuổi tác không lớn lắm là một phụ nữ khoảng ba mươi tuổi , khuôn mặt rất tú lệ , mang một vẻ bi thương khôn tả , đứa trẻ còn nhỏ hơn đứa trẻ lúc nãy , một cặp mắt to nhìn tới nhìn lui , bất cứ ai cũng nhận thấy rằng đây là một đứa trẻ thông minh . Nhưng mà việc nó làm hình như không được thông minh cho lắm . Họ đang tiến vào rừng . Cả Quạ đen cũng không nhẫn tâm nhìn họ đi nạp mạng đã chuẩn bị chặn họ lại . Họ cũng thấy sợi lục đở cột ở trên cành cây , thiếu phụ áo xanh kia đột nhiên nói :

- Thả nó ra .

Đứa trẻ liền nhón chân tháo sợi lục đở xuống nhưng lại lấy một sợi lục xanh cột lại . Sau đó hai người từ từ đi vào trong rừng . Hai người này hình như không nhìn thấy Yến Thập Tam và Quạ đen . Đáng lẽ ra Quạ đen đã chuẩn bị chặn họ nhưng không biết tại sao lại thay đổi ý kiến . Còn Yến Thập Tam chỉ nằm bất động . Đúng lúc đó tiếng đàn trong rừng đột nhiên ngưng lại . Gió thổi nhẹ , ánh sáng bao trùm mặt đất . Sau khi tiếng đàn ngưng rất lâu rất lâu , trong rừng không có âm thanh gì vọng ra . Người đánh đàn là ai ? Tiếng đàn lại ngừng bất thường . Người thiếu phụ và đứa trẻ có giống như Thái Hành Đại Dao kia bị ném ra ngoài không ? Nhưng chuyện này bất cứ ai cũng muốn biết . Quạ đen và Yến Thập Tam cũng vậy . Cho nên họ không bỏ đi , ngay cả phu xe đi theo cũng dừng mắt chờ xem náo nhiệt . Không có náo nhiệt xem , không có ai bị ném ra ngoài . Họ chỉ nghe được những bước chân đạp trên những lá rụng , bước đi rất nhẹ rất chậm . Đi đằng trước là đứa trẻ ban nãy cột sợi lục đở . Hai người đi sau nó một nam một nữ

, hình như là cặp vợ chồng , tuổi tác họ không lớn lắm , quần áo rất kiểu cách , phong độ cũng rất tốt . Nam lưng đeo trường kiếm xem ra rất khôi ngô tuấn tú , nữ thì không những rất đẹp mà còn nhu mì , nếu họ quả thật là vợ chồng thì đúng là cặp đáng ngưỡng mộ nhưng hiện giờ mặt mũi hai người hơi trắng bệch , hình như trút bực mình . Họ đáng lẽ đang chuẩn bị lên xe nhưng thấy Quạ đen và Yến Thập Tam lại thay đổi ý kiến . Hai người cúi đầu dạn dò đưa trẻ vài câu , đưa trẻ liền chạy qua nhìn họ với cặp mắt to , nói :

- Các người đã đến đây rất lâu phải không ?

Yến Thập Tam gật đầu .

Đứa trẻ :

- Chuyện lúc nãy các người đã thấy hết ?

Quạ đen gật đầu .

Đứa trẻ :

- Người có biết ta từ đâu đến không ?

Yến Thập Tam :

- Hỏa Diệm Sơn , Hồng Vân Cốc , Hạ Hầu Sơn Trang .

Đứa trẻ thở dài nói :

- Xem ra nhà người cũng biết nhiều việc lắm .

Giọng nói của nó tuy là đứa trẻ nhưng khẩu khí thần sắc lại rất lão luyện .

Yến Thập Tam :

- Tên người là gì ?

Đứa trẻ :

- Người không cần hỏi ta , ta không đến để làm quen với người .

Quạ đen :

- Thết hi ngwoi đến để làm gì ?

Đứa trẻ :

- Côn gử của ta muốn mượn các ngươi ba món đồ , mỗi người ba món .

Quạ đen :

- Một cái lưới , hai con mắt .

Yến Thập Tam cười , Quạ đen cũng cười . Đột nhiên hai người đồng thời ra tay , mỗi người nắm một tay , một chân cùng hạ giọng nói :

- Bay đi tiểu tử .

Vù một tiếng , đứa trẻ liền bay như viên pháo bắn lên trời . Vị công tử kia chấp hai tay phía sau lưng không thấy gì cả nhưng vợ hắn lại nhíu mày . Bây giờ đứa trẻ đang rơi xuống . Quạ đen và Yến Thập Tam lại đồng thời ra tay , nhẹ nhàng đón đứa trẻ nhẹ nhàng thả xuống đất . Đứa trẻ quá sợ hãi đến nỗi hai mắt đứng trời đái quần ướt nhẹp . Yến Thập Tam mỉm cười , vò vò đầu nó nói :

- Đừng sợ , lúc nhỏ ta cũng thường hay bị bay như thế .

Quạ đen :

- Như thế có thể luyện tập lòng gan dạ .

Đứa trẻ trợn trắng đôi mắt đang chuẩn bị chạy về .

Yến Thập Tam :

- Đồ vật mà ngươi cần lấy còn chưa lấy , đi về sao còn nói .

Đứa trẻ :

- Ta ...

Yến Thập Tam :

- Ta có thể dạy cho ngươi .

Đứa trẻ lắng nghe .

Yến Thập Tam :

- Công tử của ngươi có phải là Hạ Hầu công tử không ?

Đứa trẻ gật đầu .

Yến Thập Tam :

- Có phải hần phái người đến đây không ?

Đưa trẻ lại gật đầu .

Yến Thập Tam :

- Thế thì người có thể về bảo hần , nếu hần muốn lấy ba món đồ này sao không tự đến lấy .

Đứa trẻ không gật đầu nữa , quay đầu chạy về .

Khuôn mặt của Hạ Hầu công tử không có phản ứng gì nhưng vợ của hần lại tiến bước , tướng đi của cô ta sang trọng mà thanh nhã , giọng nói cũng rất dễ nghe , dịu dàng nói :

- Ta là Tiết Khả Nhân , người đứng bên là tướng công của ta Hạ Hầu Tinh .

Yến Thập Tam lạnh nhạt :

- Thì ra thiếu trang chủ của Hồng Vân Cốc .

Tiết Khả Nhân :

- Hai vị đã nghe tên tuổi của tướng công ta ắt đã biết người là loại người như thế nào .

Yến Thập Tam :

- Ta không biết .

Tiết Khả Nhân :

- Người là một thiên tài , không những văn võ song toàn , tinh thông kiếm pháp càn kyo có ai tránh nổi .

Bọn đàn bà dù nể phục chồng đến đâu cũng rất ít khi khen chồng như vậy trước mặt người khác , dù không khen vài câu cũng phải hơi đỏ mặt . Nhưng cô ta lại không đỏ mặt , cả một chút gượng gạo cũng không có , trong đôi mắt mỹ lệ tràn đầy vẻ ái mộ và tôn kính của cô ta đối với chồng .

Yến Thập Tam than thở trong lòng :

- Lấy một người đàn bà như thế quả thật là có phước .

Tiết Khả Nhân lại tiếp :

- Hai vị đương nhiên không muốn động thủ với người như thế chứ ?

Yến Thập Tam :

- ô ! Tại sao ?

Tiết Khả Nhân :

- Tại vì người không những gia thế hiển hách , bản thân lại quá siêu diệt , hai vị động thủ chẳng khác gì lấy trứng chọi đá cho nên hau vị hãy

Yến Thập Tam :

- Ngoan ngoãn tự cắt lưỡi , móc mắt ra đưa cho hấn chứ gì ?

Tiết Khả Nhân thở dài :

- Như vậy tuy hơn bất tiện nhưng ít ra cũng còn hơn bỏ mạng .

Yến Thập Tam lại cười , đột nhiên nói :

- Vì công tử văn võ song toàn của cô có phải là kẻ câm không ?

Tiết Khả Nhân :

- Đương nhiên không phải .

Yến Thập Tam :

- Thế tại sao chuyện này hấn không tự nói ra ?

Quạ đen lạnh lùng :

- Dù hấn là người câm cũng phải có chỗ đánh giấm , tại sao không tự đến đây đánh ?

Sắc mặt của Hạ Hầu Tinh mấy lần biến đổi .

Yến Thập Tam :

- Hấn đã đến đây , chúng ta có thể qua bên kia không ?

Quạ đen :

- Có thể .

Yến Thập Tam :

- Người đi hay ta đi ?

Quạ đen :

- Người .

Yến Thập Tam :

- Nghe đồn ngẫu đoạn tơ liền , mẫn thiên tinh vũ Thiên Xà kiếm của hần không ngừng là thanh bảo kiếm mà còn là thanh quái kiếm .

Quạ đen :

- Đúng .

Yến Thập Tam :

- Nếu hần chết thanh kiếm sẽ thuộc về ai ?

Quạ đen :

- Người .

Yến Thập Tam :

- Người không muốn thanh kiếm đó sao ?

Quạ đen :

- Muốn .

Yến Thập Tam :

- Vậy sao nhà ngươi không đành ra tay ?

Quạ đen :

- Vì ta làm biếng , giao đấu với con rùa đó , thấy mà phát ghét .

Câu nói chưa dứt thì Hạ Hầu Tinh đã đến trước mặt hắn , bản mặt sắc xanh lạnh lùng nói :

- Nhưng kẻ ta tìm lại là người .

Quạ đen :

- Vậy thì hãy mau rút kiếm .

Hạ Hầu Tinh đá rút kiếm ngẫu đoạn tơ liền , mẫn thiên tinh vũ Thiên Xà kiếm . Đó là một thanh quái kiếm . Hắn rung tay , thanh kiếm thực sự như hóa thành trăm ngàn con ngân xà , hóa thành mẫn thiên tinh vũ . Thanh kiếm giống như nát vụn thành hàng trăm mảnh , mỗi mảnh đều nhằm đến chỗ yếu - chỗ yếu của Quạ đen . Quạ đen biết bay nhưng đã bay không nổi nữa liền xoay mình . Một đạo kiếm quang bay ra bảo vệ thanh thể . Vừa nghe một tiếng " Crắc " , trăm ngàn mảnh kiếm vụn đâm ngay vào yết hầu của hắn . Thanh kiếm có gắn một cơ quan đặc biệt tinh xảo . Khả phân khả hợp thành một thanh kiếm , chia thành hàng trăm mảnh ám khí liên hệ nhau bằng một sợi tơ bạc . Lúc rút ngắn tơ bạc cơ quan tự động biến thành một thanh kiếm .Yến Thập Tam thở dài :

- Trận này nên để dành cho tôi , thanh kiếm này tôi cũng muốn lấy .

Đột nhiên một loạt âm thanh " tung , tung " như mưa võ trên vách ngọc rớt xuống bàn . Trong tích tắc Quạ đen đã đâm ra bảy bảy bốn mươi chín kiếm , mỗi kiếm đều trúng vào một mảnh vụn của Thiên Xà kiếm . Thiên Xà kiếm uyển chuyển mềm mại như một cây roi dài màu bạc lóng lánh . Thanh kiếm của Quạ đen đã cuộn lấy mũi ra . Hạ Hầu Tinh biến sắc xoay mình bay lên , mũi ra cũng chuyển động theo thân hình của hắn . Một tiếng " crắc " lại vang lên hợp thành một thanh kiếm .

Yến Thập Tam liền nói :

- Trận này các người chưa phân thắng bại , bây giờ đến lượt ta .

Hạ Hầu Tinh lạnh lùng cười , ánh mắt nhìn tứ phía lại biến sắc , khuôn mặt thay đổi còn tệ hơn lúc này . Vì đột nhiên hắn phát hiện thiếu một người . Đứa trẻ nằm dưới đây , hình như đã bị điểm huyết . Tiết Khả Nhân ở đâu không thấy . Hạ Hầu Tinh lấy chân đá giải huyết cho đứa bé , lớn tiếng quát :

- Kẻ nào ra tay ?

Sắc mặt của đứa trẻ trắng bệch trả lời :

- Là ... là phu nhân .

Hạ Hầu Tinh :

- Phu nhân đâu ?

Đứa trẻ :

- Phu nhân đã đi rồi ?

Đứa trẻ con ngồi dưới đất khóc . Hạ Hầu Tinh đã đuổi heo . Yến Thập Tam và Quạ đen không hề đuổi theo . Vợ của một người đột nhiên bỏ đi , trong lòng hẳn có cảm nghĩ gì họ cũng thừa biết . Nhưng mà họ nằm mơ cũng không nghĩ được rằng một người đàn bà ôn nhu hiền thực như vậy kính phúc chông như vậy lại đột nhiên bỏ đi lúc chồng mình đang giao đấu với kẻ khác . xem họ quả là đôi trai tài gái sắc trời sinh gia ngẫu , cả Yến Thập Tam cũng rất hâm mộ . Tại sao nàng bỏ đi ? Đột nhiên Yến Thập Tam cảm thấy rất bi ai nhưng tuyệt nhiên không phải vì mình , càng không phải vì công tử ấy . Hẳn bi ai vì con người , loài người . Ai biết được loài người có bao nhiêu việc không như ý , không hạnh phúc , không vui vẻ , lại tiềm ẩn trong như ý , hạnh phúc , vui vẻ ? Có ai mà biết được ?

Đứa trẻ ngồi khóc dưới đất đã bỏ đi rồi , một đứa trẻ khác nhỏ hơn chạy lại tươi cười chạy đến . Nói chạy không nhanh nhưng chớp mắt đã đến trước mặt Yến Thập Tam và Quạ đen . Nó nhiều lắm chỉ khoảng bảy , tám tuổi . Một đứa trẻ tám tuổi mà khinh công giỏi như vậy thì quả có ai tin được . Nhưng Yến Thập Tam và Quạ đen không thể không tin bởi họ đã thấy tinh mắt . Đứa trẻ đang nhìn họ cười , nụ cười rất đáng yêu . Bình thường Quạ đen không thích trẻ con . Hẳn luôn nghĩ rằng trẻ con thì như con mèo , con chó vậy , đàn ông chỉ cần nhìn thấy thì nên tránh xa ra nhưng lần này hẳn lại không né tránh mà lại còn hỏi :

- Người tên gì ?

Đứa trẻ :

- Tôi là " Đứa Đáng Ghét " .

Quạ đen :

- Người rõ ràng không đáng ghét chút nào cả , tại sao mang tên Đứa Đáng Ghét ?

Đứa Đáng Ghét :

- Người rõ là con người sao lại mang tên Quạ đen ?

Quạ đen muốn cười nhưng lại không cười . Quạ đen đúng là ai cũng ghét . Trên thế gian này mấy ai thích nghe những lời nói thẳng thắn ?

Yến Thập Tam :

- Người biết tên hắn là Quạ đen sao ?

Đứa Đáng Ghét :

- Nói nhảm .

Đúng là nói nhảm , Đứa Đáng Ghét không biết tên hắn là Quạ đen sao gọi hắn là Quạ đen ?

Đứa Đáng Ghét tiếp :

- Ta không những biết hắn là Quạ đen mà còn biết người là Yến Thập Tam tại vì trước đây có người tên là Yến Thất , lại có người tên là Yến Ngũ , người cảm thấy mạnh hơn so với hai người kia cộng lại cho nên người đặt tên là Yến Thập Tam .

Yến Thập Tam ngạc nhiên . Đó đúng là ý của hắn cũng là bí mật của hắn. Hắn không hiểu nổi tại sao Đứa Đáng Ghét lại biết được .

Đứa Đáng Ghét :

- Thật ra thì ta cũng không biết người thứ mấy . Việc này ta chỉ nghe chị ta kể lại .

Yến Thập Tam :

- Chị người không có tên sao ?

Đứa Đáng Ghét :

- Sao lại không ?

Yến Thập Tam :

- Cô nàng tên gì ?

Đứa Đáng Ghét :

- Bộ người cam sao .

Yến Thập Tam lắc đầu .

Đứa Đáng Ghét :

- Bộ người què sao ?

Yến Thập Tam cúi đầu xuống , hình như cũng muốn xem đôi chân mình có hay không .

Đứa Đáng Ghét :

- Người không cam cũng chẳng què sao không tự hỏi chi ta đi ?

Yến Thập Tam cười :

- Tại vì ta không phải kẻ mù , ta còn thấy được .

Đứa Đáng Ghét :

- Người thấy gì ?

Yến Thập Tam chỉ sợi lụa xanh trên cành cây nói :

- Sợi lụa đó là do người thắt lên đương nhiên người cũng hiểu hàm ý trong đó .

Đứa Đáng Ghét :

- Hàm ý rằng , vùng đất này là của chúng ta , không phải kẻ cam vào đó cũng thành cam , có chân vào đó cũng thành què .